

Οι απολογητές και η χρήση του Ευσεβίου Καισαρείας - Η υποτιθεμένη έκλειψη ηλίου κατά την σταύρωση του Ιησού

Τα συγγράμματα των εθνικών ιστορικών και συγγραφέων Φλέγοντος, Θαλλού, και Πορφυρίου, 2^{ος} αιώνας - αρχές 4^{ου} αιώνας, το σύγγραμμα του χριστιανού Ιουλίου Αφρικανού, 3^{ος} αιώνας, και το σύγγραμμα του Γαλιλαίου

ιστορικού Ιούστου της Τιβεριάδος 1^{ος} αιώνας, κ. ά., έχουν απολεσθεί. Τί έχει απομείνει για να διασωθούν αυτά;! Σήμερα όμως διάφοροι αυτοβαπτισθέντες απολογητές, που συνήθως τελούν εν ανωνυμία, μας παραθέτουν «αποσπάσματα» του Φλέγοντος και του Θαλλού, τα οποία ισχυρίζονται ότι φέρουν μαρτυρίες για τον σεισμό και την έκλειψη ηλίου που δήθεν έγιναν κατά τη σταύρωση του υποτιθεμένου Ιησού. Κατ' αυτόν τον τρόπο οι απολογητές νομίζουν ότι μας παρέχουν «ιστορικές» πλέον «αποδείξεις» περί της ιστορικής υπάρξεως του θρυλουμένου Ιησού που έγινε μετά ο μυθολογικός Χριστός.

Σημειώστε ότι την έκλειψη ηλίου (ή το σκοτάδι πάνω σε όλη τη γη) την αναφέρουν ο *Ματθαίος* (27: 45), ο *Μάρκος* (15: 33) και ο *Λουκάς* (23: 44). Ο Ιωάννης την αγνοεί. Το σχίσσιμο του καταπετάσματος του ναού στα δύο, από πάνω ως κάτω, το αναφέρουν ο *Ματθαίος* 27: 51, ο *Μάρκος* (15: 38) και ο *Λουκάς* (23: 45). Ο Ιωάννης το αγνοεί. Αλλά τα υπόλοιπα μυθολογικά συμβάντα, περί σεισμού, ανεώξεως πολλών μνημείων, αναστάσεως πολλών νεκρών στην Ιερουσαλήμ, κλπ., τα αναφέρει μόνο ο *Ματθαίος* (27: 51-53), ενώ οι άλλοι τρεις κανονικοί ευαγγελιστές τα αγνοούν.

Όλα αυτά τα δήθεν ανεξάρτητα ιστορικά «αποσπάσματα» είναι μια πλάνη που διενεργείται είτε από σκοπιμότητα, είτε από άγνοια, είτε από τυφλή ή σκόπιμη πίστη στα γραπτά του Ευσεβίου Καισαρείας. Αυτά τα αποσπάσματα, όπως τα χρησιμοποιούν οι διάφοροι νεοχριστιανοί απολογητές, μας τα παρουσιάζει ο Ευσέβιος μέσα στην «*Εκκλησιαστική Ιστορία*» του και σε άλλα έργα του. Τα αποσπούν από εκεί και δεν γεμίζουν ούτε δυο σελίδες. Είναι ελάχιστα και ξεκομμένα. Έτσι δεν αποτε-

λούν κριτήρια της επιστήμης της Ιστορίας γι' αυτό και για τους εξής λόγους. Ο Ευσέβιος έχει πλέον αποδειχθεί, επιστημονικώς και πολλαπλώς, ότι ήταν μέγας πλαστογράφος και ψευδολόγος και ουδέποτε φρόντισε να διασώσει την αλήθεια και τις πηγές που ο ίδιος χρησιμοποίησε. Τις πηγές τις κατάστρεψε. Π.χ., το σύγγραμμα του Εβραιοχριστιανού ιστορικού του 2^{ου} αιώνας Κ. Ε. Ηγησίππου και το σύγγραμμα του Χριστιανού ιστορικού του 3^{ου} αιώνας Κ. Ε. Ιουλίου Αφρικανού, από τα οποία ο Ευσέβιος αντιγράφει κατά το πρώτο ήμισυ του 4^{ου} αιώνας, έχουν ολοκληρωτικά χαθεί. Απορεί κανείς για ποιους λόγους ο Ευσέβιος δεν φρόντισε να διασώσει τέτοια ντοκουμέντα. Λόγω της θέσεως και της δυνάμεώς του μια ρητή διαταγή του για να επανεκδοθούν και να διαφυλαχθούν τα συγγράμματα αυτά αρκούσε. Ούτε τα γραπτά του Υποαποστολικού Πατέρα Παπία, (60–140 ή κατ' άλλους 70–155 Κ. Ε.), επισκόπου Ιεραπόλεως Φρυγίας, διέσωσε. Λέγεται ότι ο Παπίας έγραψε πέντε βιβλία, σχετικά με τις προφητείες για τον Κύριο, τα λόγια του Κυρίου, κλπ., τα οποία έχουν απολεσθεί. Μόνο λίγα κομματάκια αναφέρονται από τον Ευσέβιο και άλλους Πατέρες. Ο Ευσέβιος, ούτε λίγο ούτε πολύ, λέγει ότι ο Παπίας έγραψε βλακείες. Συγκεκριμένα στην *Εκκλησιαστική Ιστορία* του (3: 39), ο Ευσέβιος γράφει: «Ο Παπίας ήταν άνθρωπος πολύ μικρού νου (*σφόδρα γάρ ταισ μικρός ών τόν νούν*), αν τον κρίνομε από τα ίδια τα λόγια του.». Αυτό και αν είναι ύποπτο!... Ήλθε ο Ευσέβιος τον 4^ο αιώνα για να διορθώσει και να κρίνει τους πατέρες και τις πηγές του 2^{ου} αιώνα...

Κατά το πρότυπο του Αποστόλου Παύλου, (*Πρός Ρωμαίους γ': 7*, «**Εάν διά του ψεύδους μου η αλήθεια του Θεού κατεδείχθη μεγάλη προς δόξαν του, γιατί ακόμη κατακρίνομαι ως αμαρτωλός;**», αυτό είναι το μόνο αληθές που μας είπε ο Παύλος), ο Ευσέβιος χρησιμοποίησε κάθε δόλιο μέσο για να υποστηρίξει και να προπαγανδίσει το δήθεν αληθές της νέας Χριστιανικής θρησκείας, όπως αυτή διεμορφώθη κατά το πρώτο ήμισυ του 4^{ου} αιώνα. Ουσιαστικά η νέα μορφή της Χριστιανικής θρησκείας ήταν δημιούργημα του Ευσεβίου με τη συνεργασία μιας ομάδας συγχρόνων του Χριστιανών μελετητών, αλλά και εθνικών όπως ο Σώπατρος, κατόπιν αυστηρής απαίτησης και εντολής του αυτοκράτορα Μεγάλου Κωνσταντίνου, ο οποίος πριν λίγο καιρό είχε γίνει μονοκράτορας. Ο Ευσέβιος όμως απεδείχθη πολύ βιαστικός και απρόσεκτος πλαστογράφος. Έτσι οι πλαστογραφίες του ανακαλύφθηκαν σχετικά εύκολα από πολλούς αμερόληπτους ερευνητές επιστήμονες, αρκετοί των οποίων προέρχονταν από διάφορες Χριστιανικές διομολογήσεις. Ένας τέτοιος ήταν και ο Charles B. Waite, ο οποίος έγραψε το βιβλίο *History*

of the Christian Religion to the Year 200 (μελετήστε τις σελίδες 332-337.).

Έτσι λοιπόν βλέπομε ότι τα αποσπάσματα που παραθέτει ο Ευσέβιος περί σεισμού, εκλείψεως ηλίου, κλπ. αναφέρονταν σε άλλο σεισμό (που έγινε στη Βιθυνία της Μικράς Ασίας, πολύ μακριά από την Ιερουσαλήμ) και σε άλλη έκλειψη ηλίου. Απλώς ο Ευσέβιος τα προσάρμοσε όσο αυτός νόμισε αρκετά για να ταιριάσουν με τους μύθους του Ματθαίου. Πλην όμως προδόθηκε από τα εξής:

1) Το ίδιο το **πρόχειρο και βιαστικό γράψιμό** του, διότι δεν προσάρμοσε φιλολογικώς την δική του γλώσσα με την γλώσσα των αρχικών συγγραφέων.

2) Από τις **αναφορές των ιδίων αποσπασμάτων** από Χριστιανούς συγγραφείς πριν τον Ευσέβιο, π. χ. τον Ωριγένη κά., που είναι εντελώς διαφορετικές.

3) Από το γεγονός ότι οι αρχικοί ιστορικοί, που μόλις αναφέραμε, ήταν και παρέμειναν **«παγανιστές εθνικοί»**. Οπότε αν ανέφεραν μέσα στα ιστορικά τους συγγράμματα αυτά τα συμβάντα ως αληθινά και πραγματικά, όπως θέλουν να μας τα παρουσιάσουν ο Ματθαίος και ο Ευσέβιος, τότε είναι πέραν πάσης φαντασίας το γεγονός ότι αυτοί παρέμειναν παγανιστές αντί να ασπαστούν την νέα «αληθινή» θρησκεία του Χριστιανισμού. Έχει γούστο, ο Φλέγων και ο Θαλλός να έγγραφαν ιδιοχείρως ως αληθή γεγονότα την έκλειψη ηλίου, τον σεισμό και την ανάσταση των νεκρών της Μεγάλης Παρασκευής όπως μας τα παρουσιάζει ο Ματθαίος και να μη γίνουν Χριστιανοί απορρίπτοντες αμέσως τον παγανισμό! [1]

[¹ Αυτά είναι ανάλογα με εκείνη την πλαστογραφημένη μαρτυρία του Ιωσήπου (*Ιουδαϊκή Αρχαιότητα* 18: 3: 3 ή 18: 63-64), όπου ο μεν Ιησούς Χριστός ομολογείται (από τον Ιώσηπο υποτίθεται) ως σοφός Ιουδαίος Μεσσίας και τριήμερος αναστηθείς εκ νεκρών, ο δε Ιώσηπος όχι μόνον δεν προσχώρησε στον Χριστιανισμό απορρίπτοντας τον Ιουδαϊσμό, αλλά παρέμεινε ορθόδοξος Φαρισαίος μέχρι τον θάνατό του! (Αν αμφιβάλλετε, διαβάστε το βιβλίο της αυτοβιογραφίας του). Αυτή η μαρτυρία, το *Testimonium Flavianum*, αποτελεί άλλη μία πλαστογραφία του Ευσεβίου.]

Όσο για τους αναστηθέντας νεκρούς και τα άλλα φαινόμενα της Μεγάλης Παρασκευής αναφέρονται μόνο από τον Ματθαίον. Ο Ιωάννης που συνεχώς καυχιέται ότι λέγει την αλήθεια και ήταν αυτόπτης μάρτυς στα γεγονότα του Πάθους δεν αναφέρει τίποτα απ' αυτά. Δεν είδε και δεν άκουσε τίποτα. Τί λέτε: περίεργο! Ο Μέγας Αυτοκράτωρ Ιουλιανός στο *Κατά Γαλιλαίων* έργο του δικαίως απορεί πως κανένας άλλος εκτός του Ματθαίου δεν αναφέρει ούτε πληροφορήθηκε τίποτα. Ούτε Ρωμαίος συγκλητικός, στρατιωτικός, κυβερνήτης, ούτε κανένας Ιουδαίος άρχων, ραβίνος, κλπ, ούτε κανένας άλλης εθνικότητας. Όλη η υφήλιος αγνόησε

αυτά τα τρομακτικά «γεγονότα»! Οπότε τί λέτε; Ψεύδεται ο Ματθαίος; Ναί ή ού;}}

4) Ο **Θαλλός και ο Φλέγων** έζησαν κατά τον 2^ο και 3^ο αιώνα. Οπότε τίθεται το εξής ερώτημα: Οι περιγραφές των φυσικών φαινομένων που υπήρχαν στα συγγράμματά τους αφορούσαν φυσικά φαινόμενα τα οποία είτε συνέβησαν κατά την διάρκεια της ζωής των και που οι ίδιοι παρατήρησαν ή άκουσαν περί αυτών, είτε αφορούσαν φυσικά φαινόμενα που υποτίθεται ότι συνέβηκαν πριν 150 χρόνια τουλάχιστον; Αν υποθέσουμε ότι ισχύει η δεύτερη εκδοχή, τότε ως επιστήμονες και ιστορικοί θα έπρεπε να παραθέσουν τις πηγές τους και κάποιες ημερομηνίες. Όμως ο αντιγραφέας Ευσέβιος δεν μας ανακοινώνει καμιά τέτοια πληροφορία, όπως και θα όφειλε να πράξει αν ήταν σωστός ιστορικός, και η οποία θα ισχυροποιούσε έτι περισσότερο τους ισχυρισμούς του. Όπως όμως αποδείχθηκε από τα συγγράμματα του Ωριγένη και άλλων προηγούμενων Χριστιανών συγγραφέων, οι οποίοι αναφέρονται στον Θαλλό και τον Φλέγοντα ισχύει η πρώτη εκδοχή και ο Ευσέβιος^[2] αποδεικνύεται άλλη μια φορά δόλιος πλαστογράφος.

[² Οι ατιμίες του Ευσεβίου έχουν καταδειχθεί πολλαπλώς στην παγκόσμια έρευνα και βιβλιογραφία. Ήδη εδώ με τα στοιχεία μας δεικνύομε μερικές. Δεν δικαιούται ο Ευσέβιος την εμπιστοσύνη που αποδίδεται σ' έναν ιστορικό. Ο ίδιος ομολογεί ότι δεν τον ενδιέφερε η αλήθεια αλλά το συμφέρον της Νέας Χριστιανικής πίστewς! Στην σύνοδο της Νικαίας το +325 έπαιξε το ρόλο του πολιτικάντη και περίμενε να δει προς τα που θα έγερνε τελικά η πλειοψηφία με την οποία στο τέλος συνυπέγραψε. Επίσης όλα τα στοιχεία συγκλίνουν στο ότι αυτός επλαστογράφησε το γνωστό και πολύ συζητηθέν Testimonium Flavianum στον Ιώσηπο (βλέπε μέρος 9.). Ο Δρ Χριστιανός θεολόγος Κωνσταντίνος Σιαμάκης, δεν κατεδέχθει να συμπεριλάβει αυτές τις ψευτο-μαρτυρίες του Φλέγοντος και Θαλλού στο λεπτομερές σύγγραμμά του: *Εξωχριστιανικές Μαρτυρίες για τό Χριστό καί τούς Χριστιανούς*, Εκδόσεις «Αθως», Αθήναι, 2000. Ευρίσκονται όμως, μαζί με διάφορες άλλες, στο σύγγραμμα του Charles B. Waite, *History of the Christian Religion to the Year Two Hundred* (200), Fifth Revised Edition, C. V. Waite & Co., Chicago 1900 – 1992, ο οποίος τις τιτλοφορεί *Παραχαράξεις του Ευσεβίου* και μας μεταφέρει όλα τα αποδεικτικά στοιχεία.]

5) Από την **επιστημονική απόδειξη** ότι είναι αδύνατο να γίνει έκλειψη ηλίου κατά εποχή πανσελήνου και ως γνωστόν το Εβραϊκό Πάσχα (Πεσάχ) εορτάζεται πάντα τέτοια εποχή. Έπειτα, μια ολική έκλειψη ηλίου διαρκεί μερικά μόνο λεπτά (10 – 30) και σε μικρό τόπο και όχι τρεις ώρες σε όλη τη γη όπως επιθυμούν οι τρεις πρώτοι ευαγγελιστές.

Ένας ακόμα λόγος που αποδεικνύει ότι η έκλειψη ηλίου^[3] (το σκοτάδι πάνω σε όλη τη γη) των τριών συνοπτικών δεν έγινε ποτέ μας τον παρέχει το **Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο**. Για να δούμε γιατί:

1. Στον μεν *Ματθαίον* 27: 45 διαβάζουμε: «Από δέ έκτης ώρας σκότος εγένετο επί πάσαν την γήν έως ώρας ενάτης.». Δηλαδή σύμφωνα με τις σημερινές ώρες το σκοτάδι άπλωσε πάνω σε όλη τη γη από τις δώδεκα το μεσημέρι, ώρα έκτη, κατά την μέτρηση των ωρών της ημέρας την εποχή του υποτιθεμένου Ιησού, η οποία άρχιζε στις έξη το πρωί. Κράτησε μέχρι τις τρεις το απόγευμα (ώρα ενάτη), δηλαδή τρεις ολόκληρες ώρες.

2. Στον *Μάρκον* 15: 33 διαβάζουμε: «Γενομένης δέ ώρας έκτης σκότος εγένετο εφ' όλην τήν γήν έως ώρας ενάτης.».

3. Στον δε *Λουκάν* 23: 44 διαβάζουμε: «Ήν δέ ωσει ώρα έκτη και σκότος εγένετο εφ' όλην τήν γήν έως ώρας ενάτης, τού ηλίου εκλείποντος.».

4. Τώρα πάρετε την *Καινή Διαθήκη* και διαβάστε: *Ιωάννης* 19: 13-16. Ιδιαίτέρως στον στίχο 14 διαβάζουμε: «**ήν δέ παρασκευή τού πάσχα, ώρα δέ ωσει έκτη- και (ο Πιλάτος) λέγει τοίς Ιουδαίοις· ίδε ο βασιλεύς υμών.**». Στον δε στίχο 16 παρακάτω διαβάζουμε «**τότε ούν (ο Πιλάτος) παρέδωκεν αυτόν αυτοίς (στους Ιουδαίους) ίνα σταυρωθή.**».

[³ Ας λάβομε επίσης υπ' όψη μας ότι το θέμα του σεισμού ή των μεταθανατίων εμφανίσεων λύεται ως εξής: Όλος ο Ελληνικός Κόσμος εγνώριζε ότι ο **Ρωμύλος** απεθεώθη αναληφθείς εις τους ουρανούς εν μέσω σφοδρής καταιγίδας, σάλου, σεισμού, και σκότους τόσο ώστε να μην ηδύνατο κανείς να δει τα γύρω του, και ότι κατόπιν επανεμφανίσθη καθ' οδόν σε φίλο του Συγκλητικόν εις τον οποίον ανακοίνωσε τα συμβάντα της αποθεώσεώς του και όρισε την ίδρυση ναού και τα σχετικά της λατρείας του. Όλη αυτή την ιστορία αντέγραψαν προχείρως οι Χριστιανοί διά να την αποδώσουν στον ιδικόν τους θεό. Κατόπιν βλέπομε τον εκατόνταρχον να λέγει: «Αληθώς υιός Θεού είναι αυτός» (*Ματθαίος* 27: 54). Τί σημαίνει αυτή η φράση; Απλούστατα, οι Χριστιανοί έβλεπαν στα νομίματα της εποχής την προτομή του Αυγούστου με την φράση DIVI F(ILIIUS) (= Υιός Θεού = Υιός του αποθεωθέντος Ιουλίου Καίσαρος) και έλεγαν: «Ο ιδικός μας Θεός είναι DIVI FILIUS!».]

Για να εξετάσομε λοιπόν προσεκτικά τί καινούργια μας ξεφουρνίζει ο **Ιωάννης**:

Πρώτον: Δεν ήταν ακόμα ημέρα του Πάσχα αλλά παρασκευή του Πάσχα. Οι τρεις συνοπτικοί μας βεβαιούν ότι το τελευταίο δείπνο, η δίκη, η σταύρωση και η ταφή έγιναν την ημέρα του Πάσχα που εκείνο το έτος έπεφτε να είναι ημέρα Παρασκευή (δηλαδή η προπαρασκευαστική ημέρα για το Σάββατο που επόταν). Ο Ιωάννης όμως μας λέγει ότι η δίκη, η σταύρωση και η ταφή συνέβησαν μεν ημέρα Παρασκευή, αλλά αυτή ήταν η προπαρασκευαστική ημέρα του Πάσχα του έτους εκείνου που κατά τον Ιωάννη έπεφτε Σάββατο. (Άλλη μια κραυγαλέα αντίφαση των

θεοπνεύστων γραφών και ευαγγελιστών.).

Δεύτερον: Στις δώδεκα το μεσημέρι της Παρασκευής ο Πιλάτος ακόμα ασκούσε δικαστικά καθήκοντα και λογομαχούσε με τους Ιουδαίους. Τώρα πως να δικάζε άραγε ο Πιλάτος και πως να λογομαχούσε με τον Ιουδαϊκό όχλο μέσα στο σκοτάδι, αφού στους τρεις συνοπτικούς το σκοτάδι είχε αρχίσει ήδη στις δώδεκα το μεσημέρι, ας μας το απαντήσουν οι απολογητές...

Τρίτον: Στον *Μάρκον* 15: 25 ο Ιησούς ήταν ήδη σταυρωμένος τουλάχιστον για τρεις ώρες, από τις εννέα το πρωί έως και μετά το μεσημέρι δηλαδή. Στον Ιωάννη όμως βλέπομε τον Πιλάτο, (μέσα στα σκοτεινά;), να παραδίδει τον Ιησού στους Ιουδαίους για να σταυρωθεί (χωρίς να μας λέγει εδώ ποιοι θα εκτελούσαν την σταύρωση). Η σταύρωση δηλαδή πρέπει να έγινε το νωρίτερο γύρω στις μία η ώρα το απόγευμα και μέσα στο σκοτάδι, αν ήταν δυνατόν! Πώς; Ας μας απαντήσουν οι φωστήρες της Χριστιανικής μάστιγας. Μετά, και ο Μάρκος ήταν θεόπνευστος ως ευαγγελιστής. Μάλιστα δε, αυτά που έγραψε τα έμαθε από τον μέγα μαθητή Πέτρο που ήταν στον όμιλο των δώδεκα. Πώς λοιπόν γεφυρώνονται οι θεόπνευστες τρομακτικές αντιφάσεις μεταξύ Μάρκου καθώς και των άλλων δύο συνοπτικών και Ιωάννου; Κύριοι απολογητές τί πειστικά επιχειρήματα έχετε για να μας απαντήσετε;

Τέταρτον: Ο Ιωάννης ανήκε στην ομάδα των δώδεκα πρωτοστατούντων μαθητών, ακολουθούσε τον Ιησού παντού και πάντοτε, ήταν ο φίλτατος μαθητής του Ιησού. Εκτός από αυτόπτης μάρτυς όπως ομολογεί ο ίδιος, ως ευαγγελιστής ήταν απαραίτητως «θεόπνευστος» και ο ίδιος μας τονίζει ότι (21: 24) «η μαρτυρία του είναι αληθής», πράγμα που οι άλλοι δεν το αναφέρουν. Παρακολούθησε την δίκη και την σταύρωση. Ακόμα ο εσταυρωμένος διδάσκαλός του μίλησε και στη μάνα του και στον Ιωάννη που ήταν δίπλα της (19: 26 -27). Πάντως το σκοτάδι που πλάκωσε από τις δώδεκα το μεσημέρι πάνω σ' όλη τη γη και σίγουρα θα ήταν σοβαρό εμπόδιο για να διεκπεραιωθούν σωστά και ωραία όλα όσα συνέβησαν δεν το αναφέρει πουθενά. Άρα δεν έγινε!

Η **πρώτη** των ανωτέρω παρατηρήσεων χρήζει περισσότερας επεξηγήσεως και αναφορών από τα τέσσερα κανονικά *Ευαγγέλια*. Το ότι το Πάσχα των τριών συνοπτικών έπεφτε ημέρα Παρασκευή ομολογείται στον *Ματθαίο* 27: 62, *Μάρκο* 15: 42 και *Λουκά* 23: 54. Τα επεισόδια του πασχαλινού τελευταίου ή μυστικού δείπνου, της συλλήψεως του Ιησού, της βιαστικής δίκης, της σταύρωσης και της ταφής, κλπ., αναφέρονται στα κεφάλαια *Ματθαίος* 26, 27, *Μάρκος* 14, 15 και *Λουκά* 22,

23. Στον Ιωάννη όμως, όπως αναφέραμε, η Παρασκευή αυτή ήταν η παραμονή του Πάσχα το οποίο έπεφτε ημέρα Σάββατο, πράγμα που επαναβεβαιώνει ο Ιωάννης και παρακάτω στους στίχους 19: 31 και 42. Ακόμα στον Ιωάννη ο Ιησούς δεν είχε πασχαλινό δείπνο (Σεδέρ). Συγκεκριμένα μας λέγει: *Ιωάννης 13: 1-2 «**Προ δε της εορτής του πάσχα** ειδώς ο Ιησούς ότι ελήλυθεν αυτού η ώρα ίνα μεταβή εκ του κόσμου τούτου προς τον πατέρα, αγαπήσας τους ιδίους τους εν τω κόσμω, εις τέλος ηγάπησεν αυτούς. **και δείπνου γενομένου**, του διαβόλου ήδη βεβληκότος εις την καρδίαν Ιούδα Σίμωνος Ισκαριώτου ίνα αυτόν παραδώ,»*. Εδώ λοιπόν ο Ιωάννης μας ομιλεί άοριστα για κάποιο δείπνο που έγινε προ της εορτής του Πάσχα και όχι για το πασχαλινό δείπνο το βράδυ της ημέρας του Πάσχα όπως μας λένε οι άλλοι τρεις. (Μέσα στις Άγιες Γραφές οι θεόπνευστες αντιφάσεις είναι πιο πανταχού παρούσες από το Άγιο Πνεύμα!). Ο αγαπητός και επιστήθιος μαθητής Ιωάννης καίτοι παρών δεν αναφέρει το μέγα, τρομερό, φρικτό και θεμελιώδες Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, όπως το αναφέρουν οι άλλοι τρεις, αλλά το νίψιμο των ποδών των μαθητών από τον Ιησού κατά το δείπνο (13: 4-14) που δεν το αναφέρουν οι άλλοι. (Άλλη μια κραυγαλέα αντίφαση. Τί συμβαίνει τελικά με τους θεοπνεύστους ευαγγελιστές; Ποιός γράφει αληθώς και όπως έγιναν τα «γεγονότα»;

Ο «τελευταίος» ευαγγελιστής που έγραψε το *Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον* καταπιάνεται από την αρχή του *Ευαγγελίου* του με ψευδοθεολογίες και αμνούς. (1: 29 «... *ίδε ο αμνός του Θεού ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου.*» και 1: 36). Έτσι φτιάχνοντας και άλλες θεολογίες έφτιαξε έναν μυθολογικό Ιησού ο οποίος δεν έφαγε τον πασχαλινό αμνόν (κατά τον μυστικόν δείπνον, όπως μας λένε οι άλλοι τρεις), αλλά με το να σταυρωθεί κατά την παραμονή του Πάσχα έγινε ο ίδιος πασχαλινός αμνός για τους άλλους το βράδυ της ημέρας του Πάσχα. Αυτή είναι μια θεολογική ψευτοδικαιολόγηση για τις μεγάλες αντιφάσεις που δημιουργεί ο Ιωάννης, αλλά αυτό αποδεικνύει ότι οι ευαγγελιστές δεν μας παρέδωσαν γεγονότα και ιστορία αλλά δικές του επινοήσεις με ψευδοθεολογίες και μυθεύματα για να δημιουργήσουν μια ψευδοθρησκεία. (Όσο για θεοπνευστία, έχομε βαρεθεί να την αναφέρομε!).

Όπως και να έχουν τα πράγματα, όλα τα συμβάντα που μας αφηγούνται και οι τέσσερις ευαγγελιστές από την ετοιμασία του τελευταίου δείπνου μέχρι τον ενταφιασμό που έκαναν ο Ιωσήφ με τον Νικόδημο έγιναν μέσα 24 ώρες περίπου. Επειδή αυτά είναι πολλά και δεν είχαν ολιγόλεπτη διάρκεια πρέπει να γινότανε με κινηματογραφική ταχύτητα. Αναφέρομε επιγραμματικά μόνο και εσεις διαβάσετε

τις λεπτομέρειες και εκτιμήσετε την χρονική διάρκεια του καθενός: Προετοιμασία, δείπνο και ευχαριστία ή νίψιμο ποδών, προδοσία Ιούδα, πορεία προς Γεσθημανή και στάθμευση εκεί, σύλληψη και μεταφορά στο συνέδριο, ανακρίσεις από Άννα, Καϊάφα, Πιλάτο, Ηρώδη και ξανά Πιλάτο, παράδοση στον όχλο και στρατιώτες, βάδην προς Γολγοθά ή Κρανίου Τόπον, σταύρωση μέχρι εκπνοής, διαπίστωση θανάτου και αίτηση του σώματος, αποκαθήλωση, επάλειψη με σμύρνα και αλόη, η σινδόνη και τα οθόνια, ενταφιασμός, κλπ., έγιναν μέσα σε 24 ώρες. Διαβάσετε όλα αυτά και τις υπόλοιπες λεπτομέρειες μέσα στα τέσσερα *Ευαγγέλια* και εκτιμήσετε μια λογική χρονική διάρκεια που χρειάστηκε το καθένα να δειτε τι γίνεται. (Μερικές χρονικές διάρκειες δίνονται μέσα στα *Ευαγγέλια* ή υπολογίζονται απ' αυτά που γράφουν. Π. χ., ο Ιησούς μέχρι που εξέπνευσε έμεινε πάνω στον σταυρό 6 ώρες, κλπ.). Ωστε λοιπόν, οι ιθύνοντες Ιουδαίοι κατασπατάλησαν με απόλυτη βιασύνη κάθε λεπτό της εορτής του Πάσχα (ή της παραμονής του) με αυτά τα συμβάντα και τίποτα άλλο, αντί να βάλουν τον Ιησού στη φυλακή και μετά από μια-δυο μέρες με την ησυχία τους και όσο χρόνο ήθελαν, να κανόνιζαν τι θα τον έκαναν. Περίεργα πράγματα.

Εσείς που διαβάζετε ετούτες δω τις λέξεις τί λέτε; Τί αμερόληπτα συμπεράσματα βγάζετε μόνοι σας; Αν όλα τα παραπάνω «γεγονότα» συνέβησαν όπως γράφουν οι τέσσερις θεόπνευστοι ευαγγελιστές τότε ποιος έχει δίκιο; Αν πράγματι έγιναν μέσα στο σκοτάδι «του καταμεσήμερου της ημέρας της Ιουδαίας κατά τον λαμπρό μήνα Νισάν (Μάρτιος-Απρίλιος)», τότε γιατί άραγε αυτός ο θεόπνευστος ευαγγελιστής και φιλαλήθης Ιωάννης^[4] δεν το ανέφερε τουλάχιστο μέσα σε δυο στίχους; Ή μήπως αυτό το φαινόμενο του φάνηκε τόσο φυσιολογικό και τόσο σύνηθες ώστε να το αγνοήσει; Πολύ αταίριαστες οι τέσσερις ευαγγελικές αφηγήσεις, αλλά ταιριάζουν μόνο μέσα στα μυαλά των απολογητών και αυτών που δεν τις γνωρίζουν!

[⁴ Το Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον έχει τόσο πολλές και τεράστιες διαφορές με τα άλλα τρία Ευαγγέλια ώστε να αποτελεί ακόμα ένα στοιχείο για την μη ύπαρξη του Ιησού Χριστού των Ευαγγελίων. Αυτός είναι καθαρά ένας μύθος, δηλαδή ψέμα, και τίποτα παραπάνω. Ότι αναφέρομε εδώ είναι ένα πολύ μικρό μέρος των όλων διαφορών. Σημειώνομε ακόμα μία. Τα τρία πρώτα *Ευαγγέλια* αφηγούνται μια δράση του Ιησού που κράτησε το πολύ ένα έτος, ενώ ο Ιωάννης παρουσιάζει μια δράση που κράτησε τουλάχιστον τρία έτη κ.λπ.]

Κύριοι ψευτοαπολογητές και θεολόγοι καλείστε και προκαλείστε να απαντήσετε σαφώς και άνευ περιτροπών σε αυτά τα ερωτήματα και όχι να κρατάτε το αδαές πλήθος των πιστών μέσα στο σκοτάδι και στην έκλειψη παντός φωτός ακόμα και

λαμπερού φωτός του καυτού ήλιου του μεσημεριού! Αν πάλι θέλετε να μιλήσετε για σεισμούς και εκλείψεις, τότε γιατί ποιείτε την νύσσα επί του γεγονότος ότι ο διάσημος Ρωμαίος φυσιοδίφης επιστήμων Πλίνιος ο Πρεσβύτερος (+23 - 79 Κ. Ε.) ο οποίος κατέγραψε τα διάφορα αναπάντεχα και ασυνήθη φυσικά φαινόμενα των εποχών του (σεισμούς, εκλείψεις ηλίου και σελήνης, κλπ.). Χρονικώς έζησε πολύ κοντά σ' αυτά τα παραμύθια, και είχε ταξιδέψει επί τούτων ανά την αυτοκρατορία και όμως δεν αναφέρει απολύτως τίποτα για τα διάφορα θαύματα και φαινόμενα που αναφέρονται στα *Ευαγγέλια* γύρω από τον Ιησού Χριστό. Εσείς όμως τα σερβίρετε στους ανυποψίαστους αδαείς; Συγχαρητήρια!

Καλείστε επίσης να απαντήσετε για τις χιλιάδες αντιφάσεις, λάθη, παραλογισμούς, θηριωδίες και ανοησίες που περιέχει η θεόπνευστη Εβραιοχριστιανική *Βίβλος* και η αντιφατική παράλογη και καταστροφική θεολογία σας. (Όλα μαζί είναι τουλάχιστον 7000 καταγεγραμμένα σε καταλόγους.). Απορρίπτετε όλα τα επιστημονικά συμπεράσματα και όλες τις επιστημονικές μεθόδους μόνο και μόνο για να δικαιολογήσετε την *Βίβλο* και όχι την αλήθεια. Φαίνεται λοιπόν ότι ο Πάνσοφος Θεός της *Βίβλου* και της *Παραδόσεώς* σας υπέφερε από ακατάσχετη σύγχυση και τώρα έβαλες εσάς να δείτε πως θα τα μπαλώσετε! Καλή επιτυχία!

Ιωάννης Νεοκλής Φιλάδελφος Μ. Ρούσσο